La conspiració dels 440 Hz

Autor:
Data de publicació: 16-07-2020

La conspiració dels 440 Hz, i per què tota la nostra música està malament: Alan Cross

Per Alan Cross Global News

Publicat 13 maig 2018 10:00

Un sintonitzador de guitarra de plàstic Vintage mesura 440 Hz. Getty ImageReunir'rodona, els nens. Aquells de vostès amb barrets de tinació poden desitjar assegurar que s'encaixen snuggly. El que estic a punt de dir-li que sacsejarà la seva fe en tota la música que ha escoltat en la seva vida.

Si mireu els camins de la dreta, es fa evident que els governs i diversos aparells de seguretat han utilitzat la música per controlar-nos utilitzant la música. Tota la música d'Occident que es basa en l'escala estàndard de 12 tons s'utilitza per a la gestió de les multituds, així com el control del pensament.

LLEGIR més: "gran germà Canadà" temporada 6 guanyador coronat

Comencem amb una mica de teoria de la música.

Si les representacions musicals anaven a sonar el mateix a tot el món, es requeria certa estandardització. Tan aviat com 1885, la Comissió de música del govern italià va declarar que tots els instruments i orquestres han d'utilitzar una forquilla de Tuning que va vibrar a 440 Hz, que era diferent de la norma original de 435 Hz i la competència 432 Hz utilitzat a França.

HISTÒRIA CONTINUA PER SOTA DE LA PUBLICITAT

En 1917, la Federació americana de músics va endossar els italians, seguit d'una empenta addicional per 440 Hz en la dècada de 1940.

En 1953, es va signar un acord mundial. Els signataris van declarar que el medi "a" al piano es va sintonitzar amb exactament 440 Hz. Aquesta freqüència es va convertir en l'estàndard de referència ISO-16 per afinar tots els instruments musicals basats en l'escala cromàtica, la que s'utilitza més sovint per a la música a Occident. Totes les altres notes estan afinades en proporcions matemàtiques estàndard que condueixen a i des de 440 Hz.

Aquest estàndard de to és ara universalment acceptat, per la qual cosa un piano a Toronto sona exactament igual que un piano a la Xina.

Estranyament, ningú pot dir amb certesa per què aquesta freqüència va ser escollida en el primer lloc. De fet, hi ha aquells entre nosaltres que amb vehemència estan en desacord amb aquest estàndard. De fet, consideren que el mitjà de 440 Hz "a" per ser una abominació contra la natura.

LLEGIR més: Neon somnis en la seva música indefinibles i sortir de la gira Hedley

Els adherents a aquesta teoria afirmen que una més "natural" de freqüència per a mitjans "A" és de 438 Hz. Altres creuen que el mitjà correcte "A" és de 432 Hz (també conegut com Verdi A) perquè té "un to pur de matemàtiques fonamentals per a la natura" i és "matemàticament coherent amb els patrons de l'univers, vibrant amb Phi, la proporció d'or. Apunten a com aquest to es pot connectar a tot, des de Nautilus petxines fins a les obres dels antics, incloent la construcció de la gran piràmide.

HISTÒRIA CONTINUA PER SOTA DE LA PUBLICITAT

D'altra banda, 432 Hz ressonen amb 8 Hz (la ressonància de Schumann), el "batec" electromagnètic fonamental documentat de la terra. Només se sent millor.

La investigació diu que la música afinada d'aquesta freqüència és més fàcil d'escoltar, més brillant, més clar, i conté un rang dinàmic més inherent. Com a resultat, la música amb aquesta sintonia no s'ha de jugar en volums més alts i així redueix el risc de dany auditiu.

Com més radical entre mitjans "un" Haters insisteixen que la freqüència real ha de ser 528 Hz , perquè és una "cristal·lització de precipitació digital Bio-hologràfica [i] la manifestació miraculosa de les vibracions de freqüència de busseig." No tinc ni idea del que això significa.

Aquí és on entra la conspiració. Hi ha suposadament alguna cosa sinistra i el mal sobre 440 Hz. Es diu que la Fundació Rockefeller tenia un interès a assegurar-se que els Estats Units adoptaven l'estàndard de 440 Hz en 1935 com a part d'una "guerra sobre la consciència" que conduia a "control de culte musical".

Sense anar massa lluny per aquest forat de rata, aquesta teoria diu que afinant tota la música a 440 Hz el converteix en una arma militar.

Cito d'un dels molts articles en línia sobre el tema: "la monopolització de la indústria de la música característiques d'aquesta freqüència imposades que es" pasturant "les poblacions en una major agressió, agitació psicosocial, i l'angoixa emocional predisposar a les persones a les malalties físiques i les imposicions financeres que beneficien als agents, agències i empreses dedicades al monopoli.

HISTÒRIA CONTINUA PER SOTA DE LA PUBLICITAT

Llegiu-ne més: Carrie Underwood entra en detall sobre lesions facials en la 1 ª entrevista de TV des de l'accident

Whoa.

Anar una mica més enllà, acabem a la porta dels nazis. Es diu que el ministre de propaganda Joseph Goebbels insistia en l'afinació de 440 Hz a Alemanya perquè creia que la gent pensava i se sent de maneres concretes, convertint-les en "un presoner d'una certa consciència." I si vostè està tractant de mobilitzar la població de Der Fuhrer, això és exactament el que vols, no?

Hi ha més de la multitud d'auriculars de tinfoil: "els poders que s'estan reduint reeixidament les vibracions de no solament la generació jove sinó la resta de nosaltres també. Aquestes freqüències destructives tenen en ment els pensaments cap a la interrupció, la desharmonia i la desunió. A més, també estimulen l'òrgan de control del cos — el cervell — en una ressonància difús, que en última instància crea malaltia i guerra».

Hi ha alguna cosa a pensar en la propera vegada que aparegui en alguns earbuds. Escolta música et fan sentir més bèl·lic i malalts?

Anem a provar-ho amb aquest vídeo.

Aconseguit allò? Ara proveu-ho amb un altre experiment. Aquí hi ha dues versions de "el científic de Coldplay", començant amb la versió estàndard del seu àlbum de 2002, una aglomeració de sang al cap.

HISTÒRIA CONTINUA PER SOTA DE LA PUBLICITAT

Qualsevol sentiment de guerra o malaltia encara?

Ara escolta això. És una versió de la mateixa cançó que s'ha ajustat a la freqüència suposadament més natural de 432 Hz. Pots sentir una diferència?

També m'han dit que els diferents efectes d'aquestes freqüències tenen en els nostres chakras. Cançons afinades a 440 Hz treball sobre el Chakra del tercer ull (el "pensament"), mentre que 432 Hz estimula el Chakra del cor (el "sentiment"). Per tant, la música 432 Hz augmenta el desenvolupament espiritual de l'oient. Fins i tot pot tenir propietats curatives.

HISTÒRIA CONTINUA PER SOTA DE LA PUBLICITAT

Hi ha nombroses organitzacions que advoquen per un canvi universal a 432 Hz, però que implicaria respectar els estàndards mundials, per no parlar de la construcció i la resintonia de milions d'instruments musicals. Bona idea, però

no va a succeir.

Si aquesta idea va destacar que, si us plau, meditar en aquesta música especial 432 Hz.

Alan Cross és un locutor amb 102,1 The Edge i un comentarista de notícies globals.